“L’escàner mesura el que veu: aquest és el seu límit”

Entrevista a Alfonso Enrique, enginyer expert en tecnologia làser escàner

“L’escàner mesura el que veu: aquest és el seu límit”

Alfonso Enrique és enginyer en Geodèsia i Cartografia per la Universitat de València i és tècnic de Leica Geosystems. Ha visitat l’ICAC perquè ha sigut formador del Curs de làser escàner terrestre i multiestació en

Contingut extret de la web de l'ICAC (www.icac.cat)

arqueologia i patrimoni els dies 26 i 27 de juny.

Quins objectius han guiat el curs que heu fet a l'ICAC?

Dos. El primer és donar a conèixer la tecnologia de Leica Geosystems i mostrar fins a quin punt ens podem adaptar als requeriments que se'ns fan des de l'arqueologia i la gestió del patrimoni. És clau formar els professionals perquè aprenguin conceptes i formes per treballar millor i perquè perdin la por, si és el cas, a aquesta tecnologia.

I el segon objectiu?

Amb sessions com aquestes pretenem que s'obri la ment i es desperti la curiositat. "I per això també serveix?", em diu la gent. Doncs sí, i és bonic veure com ho aplicaran a projectes que ja estan en curs o bé com poden imaginar nous projectes gràcies a aquesta eina per ells nova.

De fet tots els assistents al curs, una vintena, són professionals del patrimoni.

Va molt bé, perquè es crea un *feed-back* molt interesssant: "Digue'm què necessites i et diré quina és la solució òptima que els nostres equips i software et poden oferir". De fet aquest diàleg ja fa temps que el tenim amb l'ICAC, perquè Leica Geosystems l'ha buscat des del principi i aquest curs mateix és fruit de la bona relació que tenim amb l'Institut.

Quin límit tenen els escàners làser?

Arriben on arriben: l'escàner mesura el que veu, aquest és el seu límit! A més, depèn de l'abast de l'equip, és a dir, fins a on la tecnologia li permet arribar. El problema, evidentment, ve quan una cosa no la veu: terrats, teulades, coberts... Si no t'hi pots enfilar l'aparell no ho pot mesurar.

Com se soluciona?

Oferim complements, perquè la gràcia és ajuntar diferents tecnologies per aconseguir l'objectiu. Per exemple: per a una coberta d'una església es poden fer servir *drones* per capturar dades de la teulada i a ajuntar-les amb les dades capturades des de terra. L'ús de *drones*, però, ara per ara està aturat perquè estem pendents de la normativa.

En quins casos el làser escàner no serveix?

Doncs per exemple per mirar el fons marí. El làser és llum, i d'altra banda quan entra en un altre medi es refracta, es perd o es reflecteix... Tampoc és útil per a peces industrials petites, perquè cal una precisió més exigent, superior a mig mil·límetre, i per això ja tenim uns altres equips (Hexagon metrology).

Com t'imagines aquesta tecnologia en el futur?

Com a la pel·lícula *Prometheus*, en què tot ho escanegen unes pilotes que corren soles! Pot semblar ciència ficció però no n'estem tan lluny. De fet els *drones* ja serà això: es mouran sols i ho cartografiaran tot, mantenint i millorant les precisions actuals, esclar!

Text i fotos: Carme Badia i Puig

Juny del 2014

Notícies relacionades

"El model 3D serveix per a l'explotació científica i de gestió d'un monument"

"L'escàner làser permet a l'arqueòleg endur-se tot l'escenari a l'oficina"